

valgsarbejdet i denne omgang, så vi er sikre på, at retssikkerheden er på plads. Fru Charlotte Dyremose var inde på det, allerede da vi behandlede Socialdemokraternes oprindelige beslutningsforslag, så det burde være muligt at få regeringen med på det.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg takker for de faldne bemærkninger og i særdeleshed for den positive opbakning til forslaget og skal naturligvis give tilsagn om, at vi under udvalgsbehandlingen får belyst de problemstillinger, der er blevet rejst.

Her til sidst nævnte fru Line Barfod henvendelsen fra Advokatrådet. Vi kommenterede den også under den tidligere førstebehandling, og flere ordførere har også været inde på problemstillingen om enlige eller ej.

Det, der måske kan være anledningen til, at der kan være nogen usikkerhed om situationen for enlige, er, at de efter gældende regler i dag rent faktisk bliver betragtet som enlige. Det er sådan, at specielt på pensionsområdet vil ægtefællen eller samleveren ofte blive betragtet som enlig, når ydelsen under ægtefællens eller samleverens unddragelse skal beregnes. Ifølge det gældende regelsæt er det sådan, at man vil betragte vedkommende som enlig, men er vedkommende på den anden side eksempelvis rejst med til udlandet og i virkeligheden opholder sig sammen med den, der undrager sig forfølgning, er man naturligvis ikke enlig. Men i forbindelse med spørgsmål under udvalgsarbejdet kan vi selvfølgelig få præciseret den problemstilling.

Tak for de faldne bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler om garanti for social behandling for stofmisbrug af unge under 18 år i særlige tilfælde).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 15.55

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Lovforslaget er en opfølgning på aftalen af 2. november 2004, en udmøntning af satspuljemidlerne for det sociale område for 2005, og lovforslag nr. L 37 vedrører så, som vi lige har hørt, en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler om garanti for social behandling for stofmisbrug af unge under 18 år i særlige tilfælde.

Med forslaget sikres unge med alvorlige stofmisbrugsproblemer en garanti for, at amtskommunen inden for 14 dage sørger for, at de kan komme i behandling. Formålet med lovforslaget er en hurtig indgriben over for en gruppe af unge stofmisbrugere under 18 år, hvor misbruket har udviklet sig til en egentlig afhængighed, og det vanskeliggør jo så al anden social indsats.

Målgruppen er altså de unge under 18 år, som på grund af dette stofmisbrug har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer, som medfører, at den unge ikke kan fungere med hensyn til familie, uddannelse, arbejde eller skole. Amtskommunen skal så handle hurtigt og effektivt, for at den unge kan komme i behandling for dette misbrug.

Med forslaget sikres det, at amtskommunen iværksætter et behandlingstilbud til de unge med alvorlige stofmisbrugsproblemer inden for 14 dage – og der regnes fra tidspunktet for den henvendelse, den unge selv retter – på samme måde som de voksne stofmisbrugere er sikret en social behandling efter § 85, stk. 1 og stk. 2.

Forslaget ændrer ikke ved, at det fortsat er kommunen, der har ansvaret for, at sagen undersøges, og i øvrigt tager stilling til den samlede sociale støtte, og at der udarbejdes en handleplan, som er væsentlig for den samlede indsats.

Dette lovforslag skal så træde i kraft den 1. oktober 2005.

Vi synes i Venstre, at det er rigtig godt at få fat i den gruppe af unge med stofmisbrugsproblemer, og derfor kan Venstre anbefale lovforslaget.

Jeg skal hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de også støtter forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og så går vi til næste ordfører. Det er fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

For os Socialdemokrater er det vigtigt, at vi har kunnet bidrage med nogle initiativer, sådan at vi kan få etableret et behandlingstilbud til unge under 18 år, som har et stofmisbrug. Vi taler om en gruppe af unge, som i deres tilværelse i kraft af deres stofmisbrug er negativt belastede både socialt, uddannelsesmæssigt og adfærdsmæssigt. I de tilfælde finder vi, at den sociale behandlingsgaranti for deres stofmisbrug vil være et rigtig godt tiltag over for denne gruppe af unge mennesker.

Vi ved, at den gruppe, vi taler om, ikke er specielt stor i antal, men vi ved også, at gruppen er vokset i antal inden for de sidste år. Vi ved også, at stofmisbrug blandt de helt unge ikke længere kun er et storbyfænomen, men at enhver større provinsby kender til problemet, og at alle egne af landet har skæbner på deres sociale landkort, hvor man ved, at disse unge mennesker mistrives på grund af et misbrug. Det er et signal, som er svært bekymrende.

Det sammenholdt med vores viden om, at de unge debuterer tidligere i deres eksperimenteren med rusmidler, gør, at vi skal have et meget vågent øje med det her område. Vi ved, at en tidlig og effektiv indsats er med til, at vi kan hjælpe disse unge mennesker, inden de ryger ind i noget, der er så alvorligt, at de skal igennem meget, meget langvarige og massive behandlinger. Så lad os få lavet en tidlig indsats, som er effektiv.

Idet vi nu har vores fokus på behandlingssikkerheden, må vi ikke flytte vores fokus væk fra den forebyggende indsats. Vi har i samarbejde med amterne og kommunerne en meget stor og en meget vigtig opgave med hensyn til at yde en forebyggende indsats for de unge mennesker, så de i deres afsøgning af grænser ikke ryger ud i et stofmisbrug.

Som en del af satspuljeforliget i november 2004 var partierne enige om at udvide mulighe-

derne for de yngste grupper af stofmisbrugere. Med baggrund i den her lille del af et meget komplekst område, som handler om misbrug i det hele taget, vil vi gerne fastholde, at vi Socialdemokrater har et behov for, at vi får lavet en samlet og sammenhængende misbrugspolitik.

Kl. 16.00

Men jeg vil foreløbig her på Socialdemokraternes vegne give tilsagn om, at vi støtter det her forslag, og vi vil gå positivt ind i arbejdet, på samme måde som vi gjorde det ved forhandlingerne om satspuljemidlerne. Så vi er klar til at gå ind i arbejdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Tina Petersen.

Tina Petersen (DF):

Som indledning er det mig magtpåliggende til lovforslag nr. L 37 at nævne et par vigtige detaljer.

Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigt at markere, at selve lovforslaget fremsættes, fordi der er en gruppe unge under 18 år, som tilsyneladende er kommet ud og meget langt ud i et misbrug, sådan at behandling er nødvendig.

Hvordan kan det så være, at vi i et så udviklet samfund som vores ikke kan få øje på unge, som er kommet på afveje med hensyn til et misbrug, når kontakten med det offentlige nærmest er uundgåelig? Her tænker jeg på, at de unge jo oftest er i skole, i et uddannelsessystem, i aktivering, i beskæftigelsestilbud eller på anden vis har med det offentlige at gøre. Dermed er der nogle voksne ansvarlige, som burde have let adgang til at søge den hjælp, som i dag er til stede i alle kommuner.

Med andre ord drejer det her sig, inden vi skal i gang med dette lovforslag, i lige så høj grad om, at der er muligheder for de ansatte i systemet for at kunne rette henvendelse det rette sted og få den rette hjælp med det samme.

Hvis det viser sig, at problemet netop er, at der ikke følges op på de unge, som forlader folkeskolen i utide, er det jo et helt andet sted, vi skal sætte ind.

En anden detalje vedrørende dette lovforslag er, at man i udvalget giver socialministeren eneret til at fastsætte regler lige netop for de unge under 18 år. Ikke, at jeg ikke har tillid til socialministeren, ej heller tror jeg, der ligger en skjult dagsorden bag, men hvorfor skal vi bemyndige ministeren til at fastsætte regler, når vi alle for-

mentlig kunne blive enige om disse og få dem beskrevet og vedtaget?

Når disse bemærkninger er sagt, er det lige så vigtigt for Dansk Folkeparti at sige, at det naturligvis er glædeligt, at unge under 18 år, som er kommet ud i et stort og afhængighedsskabende misbrug, nu også får muligheden for at komme til at få den rigtige hjælp inden for 14 dage, således at der er chance for, at den berørte og dennes familie kan komme på rette spor igen.

Det er vigtigt at sikre, at behandlingen foregår i et tæt samarbejde med kommunen, som i dag står for alt andet, som har med den unge at gøre, og at familien bliver en vigtig brik, som også tages med i denne fase.

Dansk Folkeparti kan sagtens følge KL's bemærkninger om, at det efter strukturreformen vil være kommunerne, som helt alene står for det samlede forløb vedrørende varetagelsen af den unge og denne familie, og at det derfor bør indgå i dette lovforslag, at det efter lovens ikrafttræden den 1. oktober i år udelukkende er kommunerne, som bør stå for visitering, behandling samt for- og efterbehandling.

Som ny er det også spændende at se, hvor mange forskellige foreninger der eksisterer, som har haft bemærkninger til det udsendte lovforslag. Således er der både bemærkninger fra Socialpædagogernes Landsforbund og fra Landsforeningen for Socialpædagoger. Gad vide, hvad forskellen er, men SL nævner også noget vigtigt, nemlig at det ikke klart fremgår, hvem der kan henvende sig vedrørende behandlingen – om det er den unge alene, forældrene, kommunen eller alle tre grupper.

Her håber Dansk Folkeparti naturligvis, at det skal være muligt for alle parter at henvende sig, således at man ikke forhindrer en person, som af den ene eller den anden grund ikke er registreret i det offentlige, i at komme i en behandling.

LFS har også en vigtig pointe, nemlig at denne gruppe ikke bare sættes ind i et eksisterende tilbud til voksne, men at der tages dette specielle hensyn til netop denne gruppe.

Så selv om udvalget bemyndiger socialministeren til alene at lave disse regler for denne gruppe, og selv om det ikke er afgjort, om der ved forhandlingerne om satspuljen for år 2006 og frem afsættes midler, vil Dansk Folkeparti stemme for dette forslag, som trods alt vil sikre denne gruppe en større chance for en hverdag uden misbrug.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre støtter forslaget. Det er jo en del af satspuljeforliget, som vi også står bag ved.

Så er det interessant at se, hvordan det her forslag til behandling af unge stofmisbrugere under 18 år udvikler sig. Vi har netop gennemført en lov af 20. december 2004, hvor kommunen skal sikre unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug en handleplan, og nu kommer der altså en garanti for, at den rent faktisk også kan føres ud i livet. Sådan må jeg i hvert fald læse det.

Så må vi vel til den en gang til, når vi skal igennem strukturreformen, hvor der sker ændringer i lov om social service, men så kan vi jo vende tilbage til, hvordan formuleringerne så skal være.

Men Det Radikale Venstre er positivt over for forslaget og synes, at det er fantastisk vigtigt, at man meget konkret og meget hurtigt sætter ind over for unge med handleplan og en behandlingsgaranti.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu skal ministeren roses for de gode intentioner, hvad angår ønsket om at gøre noget socialt godt for unge stofmisbrugere.

I SF har vi i mange år undret os over, at en egentlig behandlingsgaranti kun skal gælde for voksne og ikke for unge under 18 år. Når det er sagt, vil jeg sige, at det bliver interessant at se på, hvorvidt det her forslag også er et udtryk for, at der bliver en egentlig behandlingsgaranti. Hvis ministeren er enig med os i, at man skal indføre en reel behandlingsgaranti, så bliver det spændende at se på, hvordan en sådan skal skrues sammen.

Det første, der er vigtigt, er, at ministeren har sikret sig, at der er behandlingstilbud nok. Her kan det undre, at ministeren gerne vil behandle helt unge stofmisbrugere sammen med hærdede narkomaner. Hvad sker der f.eks., hvis man behandler en 16-årig pige sammen med en hærdet narkoman? Risikoen er, at den unge piges sociale problemer bliver glemte, og at hun føler, at hun er blandt mennesker, som hun ikke kan relatere til. Så det første, man skal gøre for at indføre reelle behandlingstilbud, er at etablere behandlingsinstitutioner for unge under 18 år.

Ovennævnte eksempel illustrerer også det problem, som Københavns Kommune peger på, nemlig opdelingen mellem afvænnning og social indsats, som lovforslaget lægger op til. Det er helt nødvendigt at se de to ting som en helhed og anerkende, at det også er gennem den sociale indsats, man opdager et misbrug og kommer det til livs.

Flere af hørings svarene er inde på, at det er vigtigt, at dette ikke bliver en sovepude for kommunerne, hvad angår det sociale ansvar. Det skal gøres tydeligt, at de stadig har ansvaret for de individuelle handleplaner.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter også, at man giver en behandlingsgaranti til unge under 18 år, som skal i behandling for stofmisbrug.

Flere andre ordførere har været inde på nogle af de ting, som er vigtige at være opmærksom på, så dem skal jeg ikke gentage. Særlig spørgsmålet om at give nogle tilbud, der er særlig målrettet mod unge under 18, er noget af det, vi også er optaget af, men der er sagt rigeligt, så derfor skal jeg bare gøre opmærksom på det problem, at midlerne til at starte det her forsøg bliver taget fra satspuljen, og satspuljen betyder altså, at man tager penge fra folk på kontanthjælp, fra pensionister og andre. Det er altså de mennesker, der har aller mest brug for hjælp, som skal være med til at finansiere det her, i stedet for at man tog pengene fra dem, der har penge nok, lod de multinationale selskaber eller andre betale skat og så sagde, at de skulle være med til at betale for nogle af de sociale problemer, vi har, og rette op på dem.

Vi synes, det er dybt problematisk, at man tager fra dem, der har færrest penge og størst problemer, når man vil løse noget socialt, i stedet for at sikre, at vi har et ordentligt skattesystem, hvor vi opkræver penge fra dem, der har mest. Men når det så er sagt, støtter vi, at man laver en behandlingsgaranti.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg takker for opbakningen fra partiernes side og glæder mig også over, at nu ikke bare hr. Villy Søvndal, men også fru Pernille Vigsø Bagge har noget at rose regeringen for i dag. Det er positivt med den brede opbakning til en særlig indsats over for de her hardcore unge, som vi kalder dem, unge mennesker, som har et meget alvorligt misbrugsproblem og har brug for hurtig hjælp.

Kl. 16.10

Jeg skal i forhold til fru Pernille Vigsø Bagges spørgsmål om, hvor det så er, de unge mennesker bliver behandlet, understrege, at jeg finder det vigtigt, at man netop laver behandlingstilbud målrettet de unge og ikke bare så at sige propper dem ind i et behandlingstilbud for voksne. Det er vigtigt, at der bliver taget særligt hensyn til de problemer, som de unge står med, og jeg kan orientere om, at Amtsrådsforeningen har lavet et statuspapir om indsatsen over for børn og unge med misbrugsproblemer, hvoraf det også fremgår, hvad det er for nogle forskellige behandlingstilbud, amterne har etableret netop for at tage hensyn til de unge.

Endelig vil jeg nævne, at Socialministeriet har sat en undersøgelse i gang af stofmisbrugere under 18 år for at få et mere aktuelt billede af forholdene omkring de helt unge stofmisbrugere, både hvad angår gruppens størrelse, kommunernes beredskab over for gruppen, og hvilke faktorer der henholdsvis er hæmmende og fremmende for at sikre den nødvendige sociale behandling til netop de helt unge stofmisbrugere. Det er en undersøgelse, jeg forventer vil foreligge inden sommerferien, og som dermed kan give os et godt grundlag at vurdere den samlede indsats ud fra.

Tak for den positive tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger m.v.). Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed). (Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Det er jo langtfra første gang, vi har dette forslag til behandling her i salen, men nu prøver vi igen.

Formålet med forslaget er at give mulighed for forældrenes frie valg af klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud på tværs af kommunegrænsen. Endvidere indføres der en minimumsgrænse på 75 pct. for tilskud til private pasningsordninger.

I Venstre er vi rigtig glade for dette forslag. Det udvider det frie valg til endnu et område og gør hverdagen lidt mere fleksibel for børnefamilier. Forældre kan nu i samråd med deres børn vælge lige netop det klubtilbud, der passer til det enkelte barn eller til den enkelte familie, for der kan jo være mange årsager til, at man måske finder tilbuddene i nabokommunen bedre. Der kan så være en familie, der påtænker at flytte til nabokommunen, men tøver, fordi barnet ikke skal rives ud af et godt og trygt klubtilbud og væk fra vennerne. Det problem kan dette forslag være med til at løse.

Ligeledes kan Venstre også støtte de forbedringer af reglerne om tilskud til private pasningsordninger, der ligger i forslaget. Der indføres en minimumsgrænse på 75 pct. af den billigste nettodriftsudgift pr. plads i et tilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Pengene følger altså barnet, og det giver friere rammer, og det synes vi i Venstre er et godt princip, og på den baggrund kan Venstre støtte forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Hüseyin Arac.

Hüseyin Arac (S):

Vi Socialdemokrater er med på, at pasning og klubmuligheder, herunder valgmulighederne for unge og deres familier, gøres bedre og bredere. Derfor er vi som udgangspunkt positive over for dette forslag, der kan sikre et væld af klubtilbud på tværs af kommunegrænserne. Kommunesammenslutningerne vil også løse en del af problematikken.

Men vi Socialdemokrater har også en række bekymringer i forhold til indholdet af dette forslag. Der blev peget på flere problemstillinger i høringssvarene, da forslaget blev fremsat i sidste samling. Ministeren har besvaret nogle af disse, men jeg er ikke helt overbevist om, at lovændringen ikke giver nogen problemer.

Kl. 16.15

Først er der spørgsmålet om ghettoiseringen. Flere høringsparter peger på denne problematik. Faren kan være, at vi kan risikere, at ressourcestærke forældre, både oprindelige danskere og nydanskere, vælger at sende deres børn i et klubtilbud i et andet område end deres eget, hvor der er færre sociale problemer f.eks. Børnene skal selv tage bussen eller bliver måske kørt til klubben. Det er ikke ligesom i børnehaven, hvor forældrene kan aflevere børnene, når de skal på arbejde, og hente børnene, når de kommer hjem fra arbejde.

Somme tider er der et tæt samarbejde mellem den lokale skole, klubber, fritidshjem. Det bliver svært at bevare dette gode samarbejde, hvis børnene går i en anden klub end den i deres lokalområde.

Vi vil gerne være sikre på, at alle familier, der ønsker et klubtilbud et andet sted end i deres lokalområde, er stillet lige, så det ikke kun gælder dem, der har bil eller penge til at transportere deres børn. F.eks. er vi ikke sikre på, at fru Hansen, der er på kontanthjælp, og som vil sende sin datter til en klub i en anden kommune, er lige stillet pengemæssigt eller økonomisk.

Vi vil kræve, at der stilles samme krav til kvalitet og kvalitetskontrol til de private pasningsordninger, som der stilles til offentlig pasning. Private pasningsordninger skal ikke favoriseres i forhold til offentlige pasningstilbud. Kvalitet betyder meget for os Socialdemokrater, og den skal bevares på det høje niveau, som den er på nu – måske gøres lidt bedre.

Arbejdsforholdene for medarbejderne skal heller ikke forringes, hverken i de private eller i de offentlige pasningstilbud. Det er vores holdning.